

عنوان مقاله:

انقلاب اسلامی و جهانی شدن؛ از نظریه تا عمل

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه سیاسی در اسلام، دوره 4، شماره 14 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

محمدرضا دهشیری - دانشیار علوم سیاسی دانشکده روابط بین الملل

خلاصه مقاله:

مقاله پس از تبیین مفهوم جهانی شدن و توضیح رویکردهای سه گانه بدبینانه، خوش بینانه و تحولگرا به آن، رویکرد سوم یا میانه مبنی بر قلمداد شدن جهانی شدن به عنوان پدیده را اختیار می کند و با تشریح تمایز بین مدرنیته و مدرنیسم، معتقد است که انقلاب اسلامی با جهانی سازی که ادامه مدرنیسم به عنوان یک ایدئولوژی است، در تقابل و تعارض است؛ در حالی که با جهانی شدن به مثابه ادامه مدرنیته امکان همخوانی، همافزایی و تعامل انتقادی، ایجابی و آگاهانه دارد. درباره رویکرد انقلاب اسلامی به جهانی شدن، نگارنده به واکاوی رویکردهای چندجهانی شدن یا جهانی شدنهای متعدد یا جهانی شدن افقی و سرانجام جهانی شدن معکوس به معنای تمرکززدایی از ساختار سلسله مراتبی، با هدف ارایه مدرنیته آلترناتیو به منظور رقم زدن جهان آلترناتیو بر اساس پیوند آرمان خواهی و واقع بینی میپردازد. برای تحقق رویکردهای چهارگانه مزبور، مقاله اولویت انقلاب اسلامی را بر تمدن اندیشی و تمدن سازی با تاکید بر هویت ایجابی و چند سطحی استوار میداند. انقلاب اسلامی با اتخاذ رویکرد تمدنی به اسلام و با تاکید بر مدیریت زمان و مدیریت تحول میتواند اسلام تمدنی را بر اساس تصویرسازی ایجابی تحقق بخشد که نیازمند برنامه ریزی، آینده نگری و سناریوپردازی و نیز شبکه سازی، جریان سازی، الگوپردازی و کادرسازی است.

کلمات کلیدی:

انقلاب اسلامی، جهانی شدن، مدرنیته، رویکرد تمدنی، مدیریت تحول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/764732>

